

عنوان مقاله:

بررسی عنصرزاویه دید در رمان پلنگ های کوهستان بر اساس الگوی روایت شناسی ژرارژنت

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مریم گلشن - بخش زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

شمس الحاجیه اردلانی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

سیدجعفر حمیدی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

روایت شناسی موضوعی است که در دهه های گذشته مورد مطالعه کسانی چون تزوتان تودوروف، نورمن فریدمن، ژاپ لینولت، ژرالدپرس، اشتانسل و ژرارژنت بوده است. نزدیک چهل دهه است این مقوله، به عنوان علمی مستقل در غرب، جای خود را باز کرده است و از دیدگاه ساختار گرایان به مطالعه ی طبیعت، شکل و نقش روایت می پردازد و می کوشد توانایی و فهم متن روایت را نشان دهد. ژرارژنت فرانسوی، به گفته ی بسیاری از محققان، کامل ترین نظریات را در باب این حوزه مطرح کرده است. زاویه دید یا کانون روایت مبحثی است که نویسنده یا راوی برای نگریستن به داستان خود بر می گزیند. نظرات دقیق و آراء منسجم وی درباره ی کانون روایت چنان ظرفیتی دارد که می توان با کمک الگوی روایت شناسی او، متون مختلف ادبی را بررسی کرد و دید تازه ای را به روی آن ها گشود. در این پژوهش، با بهره گیری از روش توصیفی - تحلیلی، شگردهای روایی را در رمان پلنگ-های کوهستان امین فقیری بر اساس نظریه کانون روایت ژرارژنت مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

روایت شناسی، ژرارژنت، زاویه دید، امین فقیری، پلنگ های کوهستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445780>

